

כתרתו זו אינה מרי תקלתדוסים, כפי שקורה לפעמים כאשר מופיעה בעתון שיהיה זה של אריות וללא הספק וללא צירוף מלים ומשמעות. ארובא, היא באה לתקן תקלה שבדפוס שמופיע שמו של מהמחברים או מחשבתם בהם בדברנו על "מדינת" אריות ומשמעות רבות היא באה לתת כוונת מופנית וחזונית לפיקוחה והוספת ההמבוללות בה שרונים לשבטי אריותה" ויוריאטא ומופיעים אותם, מן הנזה אל התיס"טוריה.

ואין הדברים נאמרים מה לא לשבח ולא לגנאי, ואם לא התעמתו בדורים על התייחס. וראי שאין משרד החוץ הישראלי ולא שום משרד חוץ אחר יכול לתפוס לעצמו שמישהו בלישון את הדין, ואין זה גם מתפקדו. פוליטיקה היא ענין ארגאנוסי והעמיתות; ולשם היא מנהגה ראשונה לה, אם לא לתרבות, ולשם כך קיימים שיש סכס מליטימיים וצילנרדים ומפאקים, ולשם כך גם מנחם אבן-הפארז; ואיך נאמר ברכה. בלישנים אשר אפשר להחליט כמו את הצילנרדים שיש להזהר אלשם ולתפוס כל מה שהחליף את שם המדינה הדי יודיתיה, וכל זה הוא בסדר גמור ולא צריך להם רוד נגד זה ולילגל על כר. זה שיהי "לפסק" הקרוי ופולטיקה מה עוד כשהמליטימיזם גם מלהקטן את התקנים.

בטען אחר יוצאים מאד: שהעמיתות פנים זו תהא נותנת להם לעמיתיהם, לכל ישוע לית שבו שאננם זה הצילנרד הוא כחיוני הסכני שלנו של הרשאה, ובלישון העמל שלנו: לכל ישוע לית שבו שדפוס מדינה עולם, אשר הורגנו בהם, אשר גנלו עצם מעולתם של אירופה וההיסטוריה שלה, ואי תהפך? זה ההיסטוריה האירופה שלה ואי מה מקצת אסיה וארמקיה שלה שפרד שם מדיניות אלה אמנם הולמים את ההנה וההנהגות בארמקיה והמדינה.

ואף דעת הקהל חייב לדעת. ועל כך, באשר אין להסכס והפרוטוקול" דימלוטאסי מחייבים אותנו, ושחל להסכינ את המהרמש על ככל איתן קונגו, כגון קאטאנה וכו' כלה ושרקו, ומה עוד, שיש לכך או שמחר עלולה להיות זאת שמפעות מולטיטא ממשית לגבינו.

שמענות מולטיטא ממשית, מכוון שלכאור זה אשר היה לה לאמר שפרשטת קאטאנה למשל אתה שקורה במשירין באיטריסטיה, ואין זה דומה לדרום אפריקה. בענין דרום אפריקה הייתה הדבענות נוגדת את האיטריסטיה שלנו. גם כעם יהודים, גם כמדינת ישראל ועם יהודים גם יחד, כי טעות חשבון שראל ויהיה פאן ארץ על שבעשרת החוץ שקלו וחישובו שמוקד קריות אשר אנו רומשים על ידי פק. עדיין — ול מלו של של צולם —

האטאנאטורגוואיקונו' וכו'

מאת ד"ר ישראל אלדר

בנוה הן בנין ששכטי באנטו יזפו מירושלה לא רעה כלל. לא ראוי תהא את מצד המרונים מן הדין שבהא הוראה שכונג, בשם דרוקים בלשון ר' בלשום אמת. דורסטיית: על המערב בכלל ודעתי באפרט לשלוח ארץ אל אונת טיעוד התינו "מדינות המשתחררות" החתונות, סיוע כלכלי, סיוע מדיני ואף בקמקרת קונגו דגן, סיוע צבאי לגוי, אינם כפול מלאה תחושש כלכלי. אך בלשון הפרדוס: גם השחרור ההוא סככלי האימפריאליזם בא מתוך אינטרסים אימפריאליים מבוהקים, יש והם מסופים, יש והם גלויים. וכענין זה קונקרטיל של קאטאנה הם גלויים מאוד: קונגו נהיה קאטאנה היא ארץ ענייה המערב הבלתי-פרוע הכיסה לו לדולה לא לפה שקרוי "ממשלת קונגו המדינית" ה"חורת" הכל קאטאנה, אם יובשת שלא ושלתו על קונגו אלמנטים מהכבדים שמאליים, ועולם לא נשאל ע"ם קאטאנה, אם כך אל הוא רואה עצמו אחד עם "קונגו" ולא נשאל ויכול להשאל, באשר אין הוא קיים לכל מבחינת אריות ורובה של האוכלוסיה בכל האזור, הוא של שבטי באדי שו קאם כי מוצאם של הארזן 1913 ו1914 הם הפקן שבטני דרוויל 1911 ו1910 השלישי בדר דיה, אינו מוצא באנטו הטהר ביהו"ת... אין גם שום אחרות תחת לא אחרות לשליטת בטיים הכל המהימה אל קונגו או טונגו או גאה וכל המדינות האחרות אל שום גבולות טבעיים אשר יטיעו התיחרות יהודה לאומית. למה הם שושף ועורבוב אל רק בעניני הרהות רק שחרורם, כי אם בעניני השבטיים והם אינם יתקנו "שום טוב שבטיל אריות" או שבטיל המערב כלכלי, אלא שעל כך ישנם חילוקי דעות ובעניני מסוג, אצורות טבעיים מן מעצמות המערב, אשר שאין דעת בריה"ם נוהה מכר, וציממה, סיכס הפטיסליטיס הבליג' כבר ענין בריתי עם רודסה, שמעון: 1913 המדינית התיחרות למה? על השפעה ביוגנל השב"ת הבלתי ניתנת, וזהו. כך היה דברנו על היהודים, ועל כל מדינה, וגם על מדינת של דאל, לרקט עמיה 1913 אטיט לגבי מצע אוילס על דעתה כבדירות רבה כלה אחרות, כן אלא להכיש על כל ציממה למה את אריותה צילנרדים שאננם הולמים אותם עליהם, מפראקס של יצגני מדינות האומות, שישם עליהם טרסי "חלומי חופש" או "מורשים", מאדוי אומה"

האטאנאטורגוואיקונו' וכו'

מאת ד"ר ישראל אלדר

בדרכים אחרות, בדיקו אל בדומה להיווצרותן של אומות "שלוני" לפני אלמים או עוד לפני ארץ שנה — ועל כך ניתן הביטוי עמיס כשירת "האויני": ציב גבולות ופיסי, כולת שזו נאמר על אלהם ולא על אימפריה ולא על ארזן אומות.

ומכאן יש להתבונן במה שמתרחש היום בקאטאנה, ואני חוזר ומסעים שאין לי אף עם היה אמת כמדינות המערב, ואין לי גם שום טעם ישראלי שיר להיות דוקא מאחריו של ציממה. ורק זאת שבכתיבה זאת — ולפי השנייה של צבא אוים — ה צדק הוא באמת היבד ציממה גם אל הוא. כל-שכן דעת הקהל, סוכנו של כרתות בלגיות ובריטיות, הצדק לכל הפחות מבין זה שאין כל הצדקה "לאומית" או אתנית או אחרת להכריח את שבטי "קאטאנה" להשתדך לקונגו", לומר למלכה מדיני של האימפריאליזם הבלגי מאתלמב, המרביה ההפחית על העולם "המתקדם" ואף שליו, נמצא לו ציממה של שבטיים הנוקם מן צבא בלתי-שקי ביתר. אלברט שווייצר הנועד, הנודע ומוכר מתקדם ביותר, מצטייטס והומאניטאריסטי מובהק, שקריב את חייו את הדיע של להציל את מדינת השחרור דוקא כחוככי הנונגל, למה לא מפרט ואור לשם. דוקא אלברט שווייצר והג' ביתר אל הוינגל לבטיט דוקא חיים על ערשות שנים שם, ואין לו שום אינטרס לא אישי ולא מדיני, דוקא הוא ממה כחריפות נגד ארץ ה"ערבים" של אוים והכפייה שהוא רוצה לפתח על קאטאנה "שום חילוק קונגו."

יתקנו "שום טוב שבטיל אריות" או שבטיל המערב כלכלי, אלא שעל כך ישנם חילוקי דעות ובעניני מסוג, אצורות טבעיים מן מעצמות המערב, אשר שאין דעת בריה"ם נוהה מכר, וציממה, סיכס הפטיסליטיס הבליג' כבר ענין בריתי עם רודסה, שמעון: 1913 המדינית התיחרות למה? על השפעה ביוגנל השב"ת הבלתי ניתנת, וזהו. כך היה דברנו על היהודים, ועל כל מדינה, וגם על מדינת של דאל, לרקט עמיה 1913 אטיט לגבי מצע אוילס על דעתה כבדירות רבה כלה אחרות, כן אלא להכיש על כל ציממה למה את אריותה צילנרדים שאננם הולמים אותם עליהם, מפראקס של יצגני מדינות האומות, שישם עליהם טרסי "חלומי חופש" או "מורשים", מאדוי אומה"

היחזקן, בסכסוך ישראל — ערה ולא נסתייע, חי בעתון שהייוצי אלא כמדינה שנסתייעה בידיו שהייוצי לעילו, גם בלכרדי שני אלה חייב להיות ברור שההתייכות הצבאית של אוים כקונגו לא בלתי צודקת שם, היא תקדים סוכון למאן.

אמנם בניגוד למר ציממה ולקאטאנה שלה, ישראל ועם לא משה וישראל היא מדינה של ממש, אלא מבחינת ה"כ"ה, כבוד שיהי דות כבא אוים לא ויכולו להתקדם בקלות כואת בתחום מדינת ישראל ולא להכניס לתרביה לכל טים, או "להחזיר" ששים לגבולות ה"חל" סות אוים או לכינואם שיהי ירושלים, אך לעומת זאת ישנה בישראל חולשה שמר ציממה חשתי ממה: כגוד שבטי הוינגל של שם ציממה שעברו לדו שכונג ופרשו מקאטאנה, ישנם אף לנו בג'וינגל, הרורניז והרנסני שלה, שבטיים שלמלטה הקרויים מלפגנו ואם לא לא ששקאנו, ואי שלבם יוצא אל להשתלם כמרחם הערבי, או סתם לבנם יוצא אל מה שדגל שם צבא ה"בלגיות מותסס עליו, או צבא ה"בלגיות מותסס בלגיות דות 29 בנובמבר לשמען, הכרת העמים סוכריות קויטני, או ד"כ או צבא ה"בלגיות של, ארץ נובל וכדו נגדו כל העמים שלם "נגוד", שאיך יחלוקים הקימים המתמוס"טים והם מסתחררים לטיות מנימות אחרות, של הכחה עצמית מתוך שגאה עצמית אל מתוך רצון הקרבה עצמית, אלא כן המקום לניחיותה של המלטיכולות האומות שלנו, ויונגל" קדומים באמת, לא כל באנטו, מי אם של בנת אצבת" ועם אל בינות המה".

והאם בקרב צמרת השלטון, יצירים אצל איאלה ארמיה, איאלה סימיטל של התכחפות ורשל גישה האמפאטיט נבונה בעניינים של מדינות ממשית, שיש שכונג זה סימיטל מאדיטם של התיחרותות הסיודות "הקונקורייטי" ויארן אין רוצה להחליף לחזון שום רמז ממששה עקרון למה שלמטיכולות-למטה, לבני בחובותיה הבינאומיים, הגברות מ"סי"ל להכסיבים הבינאומיים של המ"א, על פניעם על דעת מלחי כרובינגל כגון בעייתת הצבאית והצבאית או חוק הריגול, והיא יכול על תקלה לצרף כותרתם של כותרת אריותה שית מלל אותם שבטיים שלה, איזה שם ארוך ומאחר רבי-חברות-ראשייתם שנסתייעות, אלא שאין בה מדידות אחרון ובני אחרון אובלי השלטון ורודיסיהלום ומקריב הכריות השונות המדיניות על כן לא אחרתה ש"שוק אר"ה ל"ס"א"ש, והה, וזהו, קראו את המסקנה מפרשטת הקונקורייטיזם ומאחרו בליל שלנו שלקדו, דמיון זה הוא כחובה כסוף סופי מיה: "אשר אלד עין זיו ימינו לשמאלו ויחזקו רבתי". יתרה מישו לחושש מן חיות הטרף של נאצר וארטאנס, של לחשוש מפני אותה בהמה רבה אשר ביונגל שלנו.

והאם בקרב צמרת השלטון, יצירים אצל איאלה ארמיה, איאלה סימיטל של התכחפות ורשל גישה האמפאטיט נבונה בעניינים של מדינות ממשית, שיש שכונג זה סימיטל מאדיטם של התיחרותות הסיודות "הקונקורייטי" ויארן אין רוצה להחליף לחזון שום רמז ממששה עקרון למה שלמטיכולות-למטה, לבני בחובותיה הבינאומיים, הגברות מ"סי"ל להכסיבים הבינאומיים של המ"א, על פניעם על דעת מלחי כרובינגל כגון בעייתת הצבאית והצבאית או חוק הריגול, והיא יכול על תקלה לצרף כותרתם של כותרת אריותה שית מלל אותם שבטיים שלה, איזה שם ארוך ומאחר רבי-חברות-ראשייתם שנסתייעות, אלא שאין בה מדידות אחרון ובני אחרון אובלי השלטון ורודיסיהלום ומקריב הכריות השונות המדיניות על כן לא אחרתה ש"שוק אר"ה ל"ס"א"ש, והה, וזהו, קראו את המסקנה מפרשטת הקונקורייטיזם ומאחרו בליל שלנו שלקדו, דמיון זה הוא כחובה כסוף סופי מיה: "אשר אלד עין זיו ימינו לשמאלו ויחזקו רבתי". יתרה מישו לחושש מן חיות הטרף של נאצר וארטאנס, של לחשוש מפני אותה בהמה רבה אשר ביונגל שלנו.